

ПАМ'ЯТІ ДОЦЕНТА ОЛЕГА ІВАНОВИЧА СІРЕНКА

8 жовтня 2011 р. пішов із життя доцент, доктор медичних наук, перший завідувач кафедри поліклінічної педіатрії Харківської медичної академії післядипломної освіти Олег Іванович Сіренко. Він не дожив до свого 75-річчя лише 2 дні. Смертельна хвороба здолала життєлюбну, життєрадісну, оптимістичну людину.

Це була людина неординарна. Усі, хто з ним контактував з різних питань, надовго запам'ятовували його блискучі експромти, його оригінальне мислення, його життєву наснагу і ставлення до життя. Олег Іванович був різнобічно ерудований, дуже любив музику, мав музичну освіту, гарно співав і грав на піаніно як класичні твори, так і естрадну музику. Йому було притаманне все, що має гармонійна людина.

Олег Іванович народився 10 жовтня 1936 р. у м. Жданов (тепер м. Маріуполь) на Донеччині. У 1954 р. закінчив середню школу, а в 1955 р. вступив до Харківського медичного інституту на педіатричний факультет, який закінчив у 1961 р. Уже в інституті його знали як учасника багатьох вечорів на інститутській сцені. Він виступав з естрадним оркестром, і самостійно, граючи на піаніно. Після закінчення інституту з 1961 р. до 1964 р. за розподілом працював у Західній Україні головним лікарем районної

дитячої лікарні в с. Верховина Івано-Франківської області. У 1964 р. Олег Іванович пройшов за конкурсом в аспірантуру при кафедрі дитячих хвороб лікувального й санітарно-гігієнічного факультетів Харківського медичного інституту. У 1971 р. захистив дисертацію на ступінь кандидата медичних наук на тему «Вплив протидифтерійних щеплень на перебіг ревматизму в дітей».

З 1967 до 1976 р. працював у НДІ ОЗДП ім. Крупської (1967—1976 рр. молодшим науковим співробітником, 1973—1976 рр. — головний лікар клінічного комплексу НДІ ОЗДП). Треба зазначити, що в становленні медичного комплексу НДІ ОЗДП ім. Крупської практично від початку будівництва до організації роботи клініки найактивнішу участь брав Олег Іванович.

З 1976 р. Олег Іванович — головний педіатр лікарсько-санітарної служби Південної Залізниці.

Вільно володіючи англійською мовою, за розпорядженням МОЗ СРСР, Олег Іванович неодноразово перебував у закордонних відрядженнях (Кенія, Ємен, Індія, Швейцарія), де працював у дитячих соматичних й інфекційних відділеннях місцевих госпіталів. Брав участь у придушенні спалахів особливо небезпечних інфекцій (холера, натуральна віспа). Працюючи

в Кенії, добре себе зарекомендував, користувався такою пошаною місцевих жителів, що в деяких сім'ях дітей називали Сіренками. У 1977 р. був призначений короткостроковим консультантом ВООЗ із питань розширеної імунізації дитячого населення в усій світі. За розпорядженням МОЗ СРСР у 1994 р. Олег Іванович працював у ПАР. У 1981 р. був призначений консультантом ВООЗ з програми імунізації (Бангладеш й Індія). Мав подяки ВООЗ і МОЗ СРСР.

У 1979 р. за конкурсом був прийнятий асистентом кафедри педіатрії № 1 Українського інституту вдосконалення лікарів.

У 1983 р. Олегу Івановичу присуджено вчене звання доцента педіатрії.

З метою оптимізації післядипломної підготовки лікарів первинної ланки системи охорони здоров'я за ініціативою проф. Миколи Івановича Хвисяка, на той час ректора Українського інституту удосконалення лікарів, а тепер почесного ректора ХМАПО, була створена єдина в Україні й СРСР кафедра поліклінічної педіатрії, яка почала свою діяльність 1 березня 1986 р. на базі 1-ої міської дитячої поліклініки м. Харкова. Багато творчої енергії, цілеспрямованості для започаткування кафедри доклав Сіренко Олег Іванович, котрий і був 20 років (з 1986 до 2006 р.) першим завідувачем кафедри поліклінічної педіатрії.

У 1999 р. на кафедрі створили доцентський курс з фітотерапії, що в 2003 р. перейшов до кафедри народної та нетрадиційної медицини.

У 2001 р. Олегу Івановичу Сіренку присуджено вчений ступінь доктора медичних наук (ЦОЛІУВ, м. Москва). Тема дисертації «Клініко-імунологічна ефективність поліклінічної реабілітації дітей, що часто хворіють».

З часів керівництва О. І. Сіренка і до сьогодні на кафедрі проводиться навчання у клінічній ординатурі й аспірантурі зі спеціальності «Педіатрія» як для вітчизняних, так і закордонних фахівців. За роки існування кафедри підготовлено 25 клінічних ординаторів, із них — 17 іноземних, 5 кандидатів і 2 доктори медичних наук. Опубліковано понад 600 наукових праць, видано 10 методичних рекомендацій, отримано 4 патенти на

винаходи й 35 авторських посвідчень. Результати наукових розробок кафедри щорічно оприлюднюються на з'їздах, конференціях, симпозиумах із питань педіатрії, імунології, алергології та сімейної медицини. У 2003 р. вийшов друком «Довідник сімейного лікаря» з питань педіатрії. Співробітниками кафедри видані: «Новітній довідник — діагностика й лікування дитячих захворювань» (2004 р.), навчальний посібник «Обсяги профілактичної, діагностичної й лікувальної роботи лікаря загальної практики — сімейного лікаря» (2005 р.); методичні рекомендації МОЗ України «Диференційовані заходи, що підвищують психо-емоціональну й неспецифічну імунологічну стійкість дітей дошкільного віку» (1992) і «Цитобіофізична методика визначення рівня здоров'я дітей і підлітків» (2006), методичні рекомендації ХМАПО «Бронхіальна астма в дітей», «Антибактеріальна терапія в педіатричній практиці», «Лікування хронічних захворювань шлунка й дванадцятипалої кишки в дітей». Наукова праця кафедри здійснюється відповідно до потреб практичної охорони здоров'я й присвячена актуальним проблемам у педіатрії.

За час роботи О. І. Сіренка було проведено 71 цикл тематичного й передатестаційного вдосконалення лікарів, не тільки в Україні, а й в інших республіках. З ініціативи Олега Івановича були з успіхом проведені виїзні цикли (Росія — м. Красноярськ, Туркменія — у м. Ташауз (2 рази) та м. Мари, Північна Осетія — м. Владикавказ, Казахстан — м. Чимкент, АР Крим — м. Севастополь, м. Ялта, Україна — м. Черкаси, м. Умань, м. Суми). Підвищили свою кваліфікацію більше 10 тис. лікарів-педіатрів із різних регіонів СРСР.

Здобутки кафедри продовжують множити теперешні співробітники.

Олег Іванович Сіренко був гарним сім'янином протягом усіх 52 років подружнього життя, виховав сина лікаря-педіатра й онука.

Висловлюємо щирі співчуття родичам і близьким друзям. Світла пам'ять збережеться в наших серцях.

Таким ми запам'ятаємо доцента Олега Івановича Сіренка.

*Кафедра поліклінічної педіатрії ХМАПО.
Ректорат Харківської медичної академії післядипломної освіти.
Редколегія журналу «Проблеми безперервної медичної освіти та науки»*

ДО УВАГИ АВТОРІВ

Редакція журналу «Проблеми безперервної медичної освіти та науки» приймає до публікації статті українською та російською мовами.

Надсилаючи статтю до редакції, необхідно дотримуватись таких правил:

1. Стаття супроводжується направленням установи, в якій її виконано, і висновком експертної комісії.
2. Статтю візує науковий керівник і підписують усі автори, вказуючи прізвище, ім'я, по батькові, адресу і номери телефонів (домашнього та службового).
3. Статтю подавати у двох примірниках, обсяг її 7–8 стор., обсяг коротких повідомлень — 1–3 стор. Текст друкувати з одного боку стандартного аркуша (формата А4 210 × 297 мм) через 1½ інтервала на **CD диску** у вигляді файлів з розширенням .doc у текстовому редакторі Microsoft Word, шрифт Times New Roman Суг, розмір 14 кегль у неформатованому вигляді.

Перша сторінка статті має складатися з таких елементів, поданих у ижчезазначеній послідовності:

Індекс УДК

Назва статті

Автор (вказати вчений ступінь)

українською, російською, англійською мовами

Резюме (5–7 рядків)

Назва установи, в якій виконано статтю, мовою статті

Наступні змістовні елементи статті: вступ — актуальність, матеріали та методи, результати та їх обговорення, висновки і перспективність роботи, список літератури. Список літератури (до 10 джерел у статтях, не більше 45 — в оглядах літератури). До списку включати авторів усіх джерел, наведених у тексті, за алфавітом (спочатку вітчизняних, потім — зарубіжних). Автори відповідають за правильність даних, наведених у списку літератури.

Список літератури повинен відповідати вимогам ВАК згідно з ДСТУ ГОСТ 7.1.2006 («Бюлетень ВАК України», № 5, 2009).

4. Усі позначення мір, одиниці фізичних величин, результати клінічних і лабораторних досліджень наводити відповідно до Міжнародної системи одиниць (СІ), терміни — за Міжнародною класифікацією хвороб.

5. В описі експериментальних досліджень вказувати вид, стать і число тварин, методи анестезії при маніпуляціях, пов'язаних із завданням тваринам болю, метод умертвіння їх або взяття в них матеріалу для лабораторних досліджень згідно з правилами гуманного ставлення до тварин (згідно з біоетикою). Назви фірм і апаратів наводити в оригінальній транскрипції.

6. Ілюстрації до статті надсилати у двох примірниках, розмірами 13×18 або 9×12 см, на звороті кожної ілюстрації вказувати номер, прізвище авторів і відмітки «верх», «низ». Позначення проставляти тільки на одному примірнику. Фотографії мають бути контрастними, на тонкому глянсовому папері, малюнки — чіткими, креслення і діаграми — виконані тушшю. Рисунки та фотографії в електронному форматі подаються у вигляді файлів із розширенням .tif, .cdr (по тексту статті).

7. У процесі редагування статті редакція зберігає за собою право скорочувати статтю, змінювати стиль, але не зміст роботи.

8. Статті, оформлені без дотримання наведених правил, не реєструються. Не схвалені до друку статті не повертаються.